

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2073/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Бранислава Босилковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Славиша Вукосављевић, адвокат из ..., против туженог АД „ББ“, ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 3120/18 од 21.02.2019. године, на седници одржаној 16.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 3120/18 од 21.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж1 3120/18 од 21.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 бр. 1814/18 од 28.06.2018. године, усвојен је тужбени затхев и обавезан је тужени АД „ББ“, ... да са „ВВ“ а.д. ..., на име разлике између исплаћене и припадајуће зараде за рад у сменама, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом на начин како је то ближе наведено у изреци. Обавезан је тужени АД „ББ“ ... да са „ВВ“ а.д. ... тужиоцу уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање. Одбијен је захтев тужиоца за исплату износа од још 955,51 динар по истом основу за месец март 2005. године, са припадајућом каматом. Ставом четвртим и петим изреке одлучено је о трошковима поступка.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж1 3120/18 од 21.02.2019. године укинута је првостепена пресуда ставом првим изреке. Ставом другим изреке није дозвољено проширење тужбе у односу на новотуженог АД „ББ“. Обавезан је тужилац да новотуженом АД „ББ“ накнади трошкове поступка.

Против решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ревизијом оспореним решењем, није дозвољено проширење тужбе у односу на АД „ББ“, при чему је предмет спора захтев тужиоца за исплату разлике између исплаћене и припадјуће зараде по основу сменског рада и уплата припадајућих доприноса, за период док је рад обављао код АД „ВВ“. Одлуком којом није дозвољено проширење тужбе у однос на туженог „ББ“ одлучено је на начин који је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, у истој или сличној процесној ситуацији. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке Апелационих судова и Врховног касационог суда, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер исте нису донете у чињеничној ситуацији као што је конкретна (утолико што је тужбеним захтевом био обухваћен и период након статусних промена од 10.08.2015. године) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правоснажно окончан, док је ставом 2. прописано да ревизија из става 1. није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правоснажне пресуде.

Надаље, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ревизијом оспорава решење којим није дозвољено проширење тужбе, а којим се, иначе, правоснажно не окончава поступак, те да се ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић